

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Den tredie Vise, Et trofast Hierte, etc. Ocsaa Christelige forandret

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Den tredie Vise, Et trofast Hierte, etc. Ocsaa Christelige forandret", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 160.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid76160/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

[T-37] **Den tredie Vise, Et trofast Hierte, etc.**

Ocsaa Christelige forandret.

ff6r ET trofast Hierte, O HErre min,
Skal dig til rede være,
Du mig forløste, at jeg er din,
Dif bør dig pryð oc ære,
Det lærer sig sel,
Du vnder oss vel,
Paa Kaarsset for oss sloes du ihiel,
Vore Synder vild du bære.
2.
Den Kierlighed du haffuer til mig,
Haffuer oss tilsammen bundet,
ff6v Nu kommer den Dieffuel met sin Suig,
Hand siger hand vil haffue vundet,
Du est dog ey,
Den falske Vey,
Ieg veed det vist du suiger mig ey,
Lad mig din hielp befunde.
3.
Elendig, HErre, da gjør du mig,
Om du vilt fra mig skilles,
Men ieg forlader mig paa dig,
Mit Hierts Angist maatte stilles,
ff7r O Hiertens tuang,
Oc stor Verdens Modgang,
Baade Nat oc Dag gioris mig saa lang,
De acte nun glæde at spille.
4.
Du loffuer mig got met Hierte oc Mund,
Det holder du visselge,
At være mig huld i allen stund,
Du vilt mig aldrig suige,
Du acter vel sel,

Met fuld got skæl,
E17v Huad heller det gaar mig ilde eller vel,
Fra dig vil ieg ey vige.
5.
Nu er der ingen i Verden til,
Min Sorrig kand fordriffue,
Foruden Gud, naar hand saa vil,
Hand kand mig Trosten giffue,
O HErre Iesu sod,
Hielp mig aff Nød,
Du taalde for mig den bitre Dod,
Thi lad mig salig bliffue. AMEN.

[T-38] F86c **En Klagevise, offuer Verdens**
Wtroskaff.

O Gud huor maa wi klage,
Met Hærte oc sorrigfuld Mod,
I Verden er megen plage,
Faa ere hin anden god.
2.
Mand maa sin wskyld ey nyde,
De giøre en Ont for got,
Det maa en Steen vel fortryde,
At lide saadan Spot.
F86v 3.
Vilt du det ræt besinde,
Huor det i Verden gaar,
Da skalt du det befinde,
Altid baade Dag oc Aar.
4.
De dine Staaldbrødre skulde være,
Ere dig tid mest inod,
Huor skalt du dig atbære?
Klag det den euige Gud.